

> RETOURADRES Postbus 4902, 6202 TC Maastricht

Aan de fractie van SP
de heer J.M. van Gelooven

BEZOEKADRES
Randwycksingel 22
6229 EE Maastricht

POSTADRES
Postbus 4902
6202 TC Maastricht

ONDERWERP
Schriftelijke vragen inzake private equity in de
zorg en de risico's voor de Wmo-
hulpmiddelenmarkt

BEHANDELD DOOR
MHW (Michiel) Hartholt

E-MAILADRES
Michiel.Hartholt@maastricht.nl

DATUM
23 juni 2026
Verzonden: 26-06-2026

TELEFOONNUMMER
043 350 6017

FAXNUMMER

BIJLAGEN
--

ONZE REFERENTIE
2026.01795

UW REFERENTIE

Geachte heer Van Gelooven,

Op 26 mei 2026 heeft uw fractie schriftelijke vragen gesteld over private equity in de zorg en de risico's voor de Wmo-hulpmiddelenmarkt. Daarbij verwijst u onder meer naar [uw eerdere schriftelijke vragen over Welzorg](#) en naar de [marktanalyse van A-INSIGHTS](#).

Het college heeft in de [beantwoording van de eerdere vragen over Welzorg](#) aangegeven dat de gemeente aanbieders primair beoordeelt op kwaliteit van dienstverlening, continuïteit, financiële deugdelijkheid en naleving van contractuele afspraken. Dat uitgangspunt geldt onverminderd. Tegelijkertijd onderkennen wij dat ontwikkelingen binnen de Wmo-hulpmiddelenmarkt, waaronder marktconcentratie en schaalvergroting, aandacht vragen van gemeenten als opdrachtgever. Het door u aangehaalde onderzoek/marktanalyse levert daarvoor relevante inzichten op.

Onderstaand treft u de beantwoording aan van de schriftelijke vragen die uw fractie gesteld heeft.

Vraag 1:

Maakt de gemeente Maastricht momenteel naast Welzorg nog gebruik van andere aanbieders die eigendom zijn van private investeringsmaatschappijen? Zo ja, welke? Heeft de gemeente hier actief onderzoek naar gedaan?

Antwoord 1:

Welzorg is op dit moment de enige gecontracteerde Wmo-hulpmiddelenleverancier in onze gemeente. Maar indien wij uw vraag breder interpreteren, dan kunnen ook trapliften gezien worden als een Wmo-hulpmiddel waarmee inwoners zelfstandig thuis kunnen blijven wonen. Onze leverancier ten aanzien van de dienstverlening rondom trapliften vanuit de Wmo is Koninklijke Otolift Trapliften B.V (hierna: Otolift).

Schriftelijke vragen

DATUM
23 juni 2026

Op ons initiatief hebben wij met Otolift gesproken over de eigendomsstructuur en de gevolgen daarvan voor de dienstverlening en continuïteit. Otolift is formeel een Nederlands familiebedrijf (opgericht door de familie Ooms). Echter, sinds 2022 is investeringsmaatschappij NPM Capital medeaandeelhouder geworden. Zoals ook uit de door u aangehaalde marktanalyse van A-INSIGHTS blijkt, is NPM Capital via de aandeelhoudersstructuur eveneens een belangrijke investeerder van de groep waar Medux/Medipoint onderdeel van uitmaakt.

Vraag 2:

Heeft de beantwoording van onze eerdere vragen (25 maart 2026) het college aanleiding gegeven tot nader onderzoek of aanvullende maatregelen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2:

Op dit moment ziet het college geen aanleiding voor aanvullende generieke maatregelen of contractaanpassingen. Daarbij speelt mee dat er momenteel geen concrete aanwijzingen zijn dat de dienstverlening aan Maastrichtse inwoners structureel tekortschiet als gevolg van de eigendomsstructuur van aanbieders van Wmo-hulpmiddelen.

Wel hebben de eerdere vragen het belang extra onderstreept om de ontwikkelingen binnen de hulpmiddelenmarkt nadrukkelijk te blijven volgen en het contractmanagement op dit dossier actief voort te zetten. De gemeente heeft zich eerder naar aanleiding van de ontwikkelingen rond Welzorg actief verdiept in de achtergronden van deze overname en hierover gesprekken gevoerd met Welzorg. Daarnaast is ook zoals in voorgaand antwoord aangegeven op ons initiatief met Otolift gesproken over de eigendomsstructuur en de gevolgen daarvan voor de dienstverlening en continuïteit.

Vraag 3:

Hoe beoordeelt het college de risico's van toenemende marktconcentratie binnen de Wmo-hulpmiddelenmarkt, en welke concrete maatregelen neemt of overweegt het college om verdere concentratie in onze stad tegen te gaan?

Antwoord 3:

Wij onderkennen dat marktconcentratie risico's met zich mee kan brengen. Het door u aangehaalde onderzoek laat zien dat vier grote aanbieders inmiddels circa 90% van de landelijke hulpmiddelenmarkt bedienen. Hierdoor kunnen gemeenten in toenemende mate afhankelijk worden van een beperkt aantal aanbieders.

De mogelijkheden van individuele gemeenten om landelijke marktontwikkelingen daadwerkelijk te beïnvloeden zijn echter beperkt. Wel zetten wij in op duidelijke kwaliteitseisen, actief contractmanagement, monitoring van prestaties en regionale samenwerking waar dat meerwaarde heeft. Wij zien marktconcentratie daarbij nadrukkelijk als een breder vraagstuk dan alleen private equity. Ook in andere maatschappelijke markten is sprake van schaalvergroting en een afnemend aantal aanbieders. Juist daarom blijft een actieve rol als opdrachtgever en contractmanager van groot belang.

Schriftelijke vragen

DATUM
23 juni 2026

Vraag 4:

In hoeverre is de gemeente afhankelijk van een beperkt aantal grote aanbieders voor hulpmiddelen en Wmo-vervoer?

Antwoord 4:

Zoals aangegeven bij antwoord 3 laat het door u aangehaalde onderzoek zien dat vier grote aanbieders inmiddels circa 90% van de landelijke hulpmiddelenmarkt bedienen. Ook binnen de markt voor trapliften is sprake van een relatief beperkt aantal grote fabrikanten en aanbieders. Deze markt wordt voor een belangrijk deel bediend door drie landelijke en internationale partijen. Hierdoor kunnen gemeenten in toenemende mate afhankelijk worden van een beperkt aantal aanbieders.

Ook binnen het Wmo-vervoer zien we een zekere mate van marktconcentratie en schaalvergroting. Tegelijkertijd zijn er binnen deze dienstverlening nog meer regionale aanbieders actief dan binnen de Wmo-hulpmiddelenmarkt en -trapliften, waardoor de afhankelijkheid van enkele landelijke spelers daar minder groot is. In de regio Maastricht-Heuvelland maken wij voor het Omnibuzz-vervoer gebruik van Taxi Nelissen BV, dat een zelfstandig regionaal familiebedrijf is.

Vraag 5:

Heeft de gemeente zicht op de financiële constructies, winstuitkeringen en schuldenposities van gecontracteerde aanbieders? Zo ja, op welke wijze wordt dit gemonitord? Zo nee, is het college bereid dit alsnog in kaart te brengen?

Antwoord 5:

Bij aanbestedingen en gedurende de contractperiode wordt gekeken naar de financiële positie en continuïteit van aanbieders. Daarbij worden onder andere financiële stukken en relevante bedrijfsinformatie gevraagd. De gemeente heeft echter geen wettelijke taak of bevoegdheid om diepgaand toezicht te houden op interne concernstructuren, dividendbeleid of onderlinge financieringsconstructies van private ondernemingen, zolang zij voldoen aan wet- en regelgeving en hun contractuele verplichtingen nakomen. Wel blijven wij alert op signalen die van invloed kunnen zijn op de continuïteit van dienstverlening. Daarnaast breiden wij met het binnenkort vast te stellen Toezichtskader Wmo en het bijbehorende actieplan ons instrumentarium uit om signalen van dubieuze constructies beter te kunnen herkennen, beoordelen en waar nodig daarop te interveniëren.

Vraag 6:

Welke risico's ziet het college voor de continuïteit van dienstverlening wanneer een commerciële aanbieder in financiële problemen raakt of zich terugtrekt?

Antwoord 6:

Wanneer een (commerciële) aanbieder in financiële problemen raakt of zich terugtrekt, kunnen risico's ontstaan voor de levering, het onderhoud en de reparatie van hulpmiddelen. Voor inwoners die hiervan afhankelijk zijn, kan dit directe gevolgen hebben voor hun mobiliteit en zelfstandigheid.

DATUM
23 juni 2026

Om deze risico's zoveel mogelijk te beperken maakt de gemeente afspraken over continuïteit van dienstverlening, vindt periodiek overleg plaats met aanbieders en worden prestaties actief gemonitord.

Vraag 7:

Hoe wordt geborgd dat publieke middelen daadwerkelijk terechtkomen bij zorg en ondersteuning, en niet vooral bij aandeelhouders of investeerders? Welke contractuele of wettelijke instrumenten heeft de gemeente hiervoor?

Antwoord 7:

De gemeente borgt dit primair via aanbestedingsvoorwaarden, contractuele kwaliteitseisen, prestatieafspraken, monitoring en verantwoording. Daarbij wordt gestuurd op de resultaten die inwoners ontvangen en de kwaliteit van de ondersteuning.

Het college deelt het uitgangspunt dat publieke middelen zoveel mogelijk ten goede moeten komen aan inwoners en maatschappelijke ondersteuning. De gemeente beschikt echter niet over wettelijke mogelijkheden om dividenduitkeringen of eigendomsstructuren van private ondernemingen zelfstandig te reguleren.

Vraag 8:

Zijn er signalen bekend van wachttijden, achterstallig onderhoud, vertraagde reparaties of klachten van inwoners over hulpmiddelenleveranciers?

Antwoord 8:

De gemeente ontvangt regelmatig signalen, meldingen en klachten over de dienstverlening van hulpmiddelenleveranciers. Deze worden geregistreerd, gemonitord en besproken met de betreffende aanbieders (i.c. Welzorg en Otolift). Op dit moment zien wij geen structureel beeld dat aanleiding geeft om te concluderen dat de dienstverlening in Maastricht als geheel tekortschiet. Waar nodig worden aanbieders aangesproken op verbeteringen. In onze [recente beantwoording van schriftelijke vragen over de dienstverlening van Welzorg](#) zijn wij hier uitvoerig op ingegaan.

Vraag 9:

Welke juridische mogelijkheden heeft de gemeente om bij aanbestedingen strengere eisen te stellen aan kwaliteit, financiële stabiliteit en maatschappelijke verantwoordelijkheid van aanbieders, en is het college bereid deze mogelijkheden te benutten? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 9:

Gemeenten hebben binnen de geldende aanbestedingsregels mogelijkheden om eisen te stellen aan kwaliteit, ervaring, financiële draagkracht, continuïteit, duurzaamheid en maatschappelijke verantwoordelijkheid, mits deze eisen proportioneel en juridisch houdbaar zijn. Maastricht benut deze mogelijkheden reeds binnen haar aanbestedings- en contractpraktijk. Daarbij wordt steeds gezocht naar een balans tussen hoge kwaliteitseisen enerzijds en voldoende marktwerking en concurrentie anderzijds.

DATUM
23 juni 2026

Vraag 10:

Is het college bereid te onderzoeken hoe de afhankelijkheid van grote commerciële aanbieders kan worden verminderd, bijvoorbeeld door meer regionale samenwerking of publieke alternatieven? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 10:

De gemeente werkt reeds regionaal samen op diverse onderdelen van de Wmo en blijft onderzoeken hoe samenwerking kan bijdragen aan een sterke opdrachtgeversrol, kennisdeling en continuïteit van ondersteuning. Daarbij volgen wij ook de ontwikkelingen op de hulpmiddelenmarkt en de mate waarin gemeenten afhankelijk worden van een beperkt aantal grote aanbieders.

Op dit moment ziet het college echter geen aanleiding om te kiezen voor publieke uitvoering of eigen gemeentelijke voorzieningen. Daarbij spelen uitvoerbaarheid, specialistische kennis, schaalvoordelen en financiële consequenties een belangrijke rol.

Vraag 11:

Deelt het college de mening dat Wmo-hulpmiddelen geen gewone commerciële markt vormen, maar een essentiële publieke voorziening voor kwetsbare inwoners? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 11:

Ja. Het college onderschrijft dat Wmo-hulpmiddelen voor veel inwoners een essentiële voorziening vormen om zelfstandig thuis te kunnen wonen en deel te nemen aan de samenleving. De continuïteit, toegankelijkheid en kwaliteit van deze voorzieningen zijn daarom van groot belang. En daar zetten wij ons ook dagelijks voor in.

Tegelijkertijd vindt de uitvoering van deze wettelijke taak plaats binnen een stelsel waarin gemeenten hulpmiddelen inkopen bij gespecialiseerde aanbieders. Binnen dat stelsel blijft het de verantwoordelijkheid van gemeenten om goed opdrachtgeverschap te tonen, kwaliteit te bewaken en de belangen van inwoners centraal te stellen.

Hoogachtend,

Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,

Jeroen Hoenderkamp
Wethouder WMO, Welzijn, Sociale Zaken en Gezondheid

Schriftelijke vragen